

ENVNCTIATVM TRICESIMVM.

Perseus regna  
re cepit annis  
ante Christū  
175 secundum  
Eusebium.

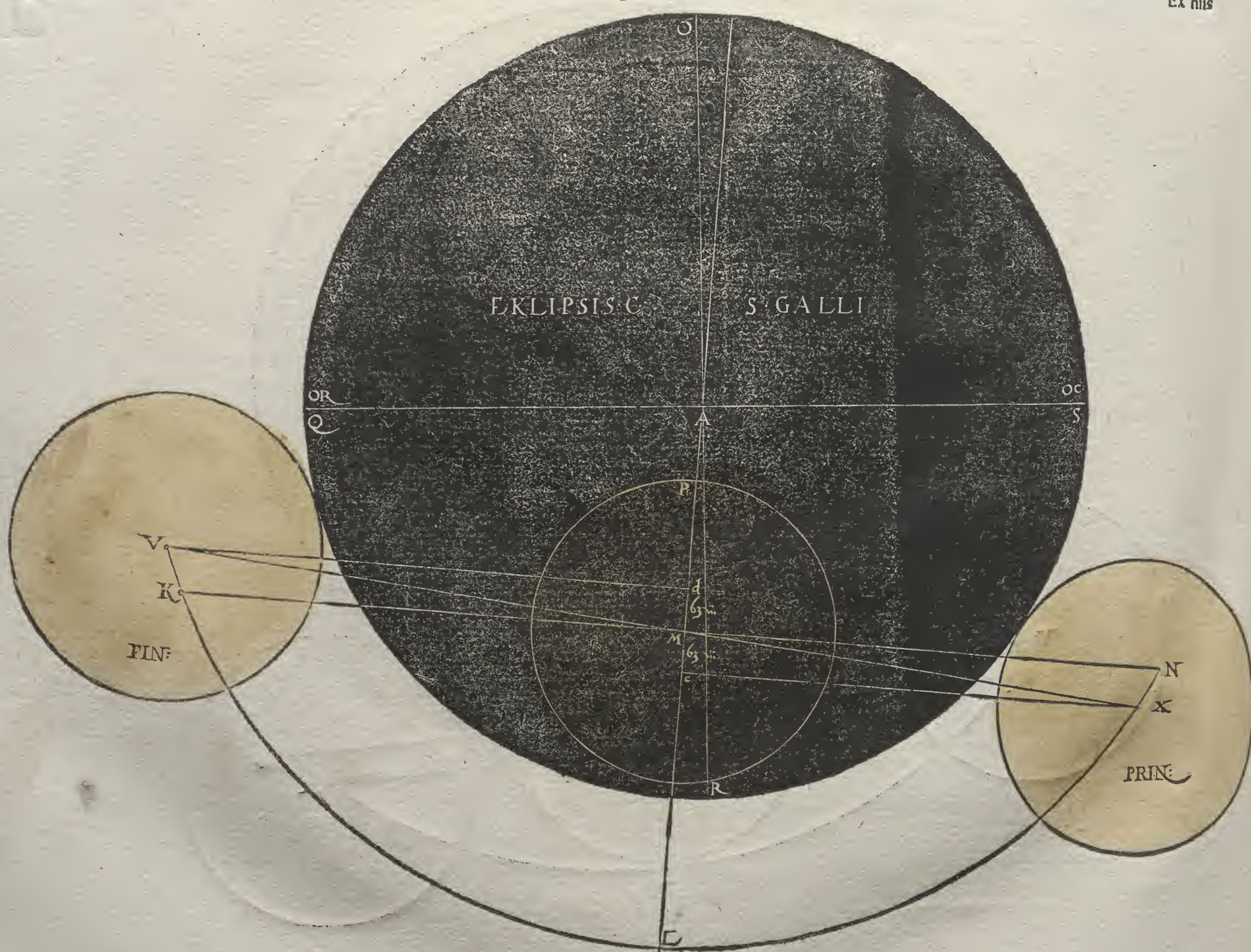
Manifestò cō-  
uincitur Euse-  
bius septē annī  
in regno Pers  
sei asserendo  
deuiare.

**L** Julius libro quarto Decadis quinte scribit, Caium Sulpitium Gallum exerceat Lucii Aemilii Pauli, quando Perseum Macedoniam regem vltimum in Samothracia debellauit, captiuum Rhomam duxit, **L**unae eclipsim praedixisse futuram, ne scz. ob eam rem militibus terror incurreretur, cum adhuc nondum nota essent eclipsium Lunae causa vulgo, Solem enim deficere iam olim nihil miraculi aerebatur, sicut au- thor est Plutarchus in vita Nirie fed no-  
itidem Lunae. Futurum autem ea nocte, quae pridie Nonas Septembris sequeretur Gallum praedixisse, Iulius asserit, id quod nequaquam esse certo certius discere licebit. Cōtingit autē non ea nocte quae pridie, sed quartio Nonas dies diea sequuta esse (ac si dies, ea nocte factam eclipsim, quae precessit diem **L**unae, non ea, quae diem Martis antecit) Impossibile enim est Iulii tempore potuisse eclipsim admittere, aut aliud praeter hoc nostrum, esse posse. Et hoc ideo, cū in proximis decem & nouem annis, neq. prius neq. posterius, eclipsim **L**unae vlla in hunc diem incidisse visa sit. Plinius quoq. meminit eiusdem deliqui, libro naturalis historie secundo, capite 12 sed paulo diuersus, vt qui diem non abolite expresserit. Annum itaq. & diem istius defectus praefragiturus, obserua primum, quo anno Perseus vixit. Ille autem iuxta Eusebium, anno 5024. creati mundi Macedoniam praefectus est, Olimpiadis 151 anno tertio, qui numerus secundum hunc 175 annorum ante Christum natum foret. At quando Perseus Imperium decennale obtinuit, palam est illam à Lucio Paulo dictum esse, anno ante Christum 165. Verum nec illud qui dem fide habet. Quam iuxta eclipsim euentum, anno 172. currente Christo priore, captus Perseus inuenitur. Illud quod accipies hoc modo. Si à Christi ortu retro numeraris 171 annos integros, ple-  
noſq.

nō ꝑ̄(annum autem natiuitatis connumerare oportet) & præterea,  
Decembrem, Nouembrem, Octobrem menses, vigeat ad Septembri  
tertium diem rertiorū abiens acciderit, totum annum verum exitus  
Perfeti tenebis. Huiusmodi autem temporis ratio fiat, minime ge-  
niti reponitur his est, qui annales historiarum successus ostendunt.  
Preſens exemplum intellectu, annum principij 166, in quo Perſius iussu  
seus cecidit, secundum Eusebium proponamus. Ille enim hic Perſianus co-  
verus, hæc ratione non fugiet nos. A centenario maiore 200 ſubſtratibus au-  
ducimus 165, & relinquatur 35. Radicem nunc 5 & 0 ꝛte Chaldaica  
ad annum 200, quæ eſt dicturn 14 horarum 18 minutorum 25.  
Radicem itidem conjunctionis Ω & ♃, quæ habet dies 7 Horas  
10 mi: 50 ſincipimus. Indices X & Z in inframento draconis  
super eandem radicem deducimus. Similiter V & Y accuratim, do-  
nece opposito aliqua in Capite vel Cauda eueniens occurrat, promo-  
uemus. Illud autem in secundo tertio vel quarto Septembris diebus  
contingere debet. Neqꝫ vero annus, ita agenticus nobis, præter  
29 poſt hunc alius quilibet obuenit, qui horum dierum aliquod æquæ-  
pricum habeat. Viginti nouem orbe annis ab 200 ſublatis, 177  
reſtant, quibus ſi meſes reliquos, vigē tertium diem Septembris præſentem  
retro entres addicimus, verum eclipſam annum pronũtiāmus. Quinque eclipſas  
imo, ſi 20 aut 20 Annos, vltra citrag examines ſtuſidiſſime per anno  
nunquam tamen Luna defectum eundem ad diem fieri repetere. Ad Christi 177  
diem dico figurate, noſtem etiam includens, Luna namqꝫ, ut dictum  
eſt, interdu defectum patron dicitur. Poſt radiceſm orbe annorum  
200, oppoſitionem median anni 29 quærans in Septembris, dies  
duos horas 17 mi: 6 offendiſ. Inter veram & median oppoſitione  
nem, horas 4 mi: 25 ſubtrahenda viſus, illigz ſubtractis, horas  
12 mi 41, tempus vere oppoſitionis remanere cernis. Reliqua  
ad eclipſam date deſiderantur, hæc ſunt.

¶ Locuſ D verus	Sig: 1) gra. 6 Mi. 38
¶ Locuſ A verus	Sig: 1) gra. 1) Mi. 49
¶ Argumentu O	Sig: 3 gra. 0 Mi. 31
¶ Argumentu lati, D	Sig: 1) gra. 24 Mi. 50
¶ Aux O	Sig: 2 gra. 8 Mi. 50
¶ Argumentu D Medium	Sig: 6 gra. 4 Mi. 13
¶ Argumentu D Verum	Sig: 6 gra. 3 Mi. 28
¶ Latitudo	Mi. 27 Meridionalis ascen.
¶ Variatio ymbrae	26

Ex hús



Ex hiis deliquium inuestiganti, ceu præceptum est, eadem qua infra  
subscribitur forma se offert, quæ repræsentat.

- ¶ Puncta 12  $\ddot{m}$  30.  
 ¶ Dimidium quoq; Moram  $\ddot{m}$  15.  
 ¶ Tempus calus horam 1  $\ddot{m}$  28.  
 ¶ Morum 2 dimidia durationis tempore  $\ddot{m}$  63  
 ¶ Dimidium durationem Hor: 1  $\ddot{m}$  44.  
 ¶ Principium eclipsis Hor: 10  $\ddot{m}$  57 post meri:  
 ¶ Medium eclipsis Hor: 12  $\ddot{m}$  51.  
 ¶ Finem eclipsis Hor. 2  $\ddot{m}$  25 post medium noctis;

Tempus vere oppositiōis postremo, Macedonicum ad meridianū  
(Perseo scē in eodem debellato) referendum foret, nisi in Samothra-  
cia idem captus esse, quapropter Samothracico meridiano utriusque  
maluit. Ex regionum itaq; tabula, horam 1 M 32 reperta, ve-  
re oppositiōis tempori Ingotlandiam addentibus, Hora 14 M  
13 pomeridiana, quae fuerunt medium eclipsim tempus Samothraci-  
ae, prodibit. Ex his utiq; liquet, sex annis Eusebium in afferenda Per-  
sei captivitate / & Macedonici Imperij fine, tardiores esse. Quod  
vero Livius eclipsim hanc conspectam a secunda noctis ho-  
ra, quartam vsq; esse, putandum est, non ita exacte numeratas, hoc  
in loco horas a solis occasu incipienti Livio, sed a crepusculo  
verius, sicut fieri fit penes vulgum, cuius opinione mortali-  
semitas est, & praeterit milites, quorum observatio po-  
tius in eade quaeq; caelo, mens interior pilo quam po-  
sto, contenta, quae absolutio in arcis quam altis pos-  
simus hic esse reor, nihil nos moueat co-  
nitus, sed potius horam 12, qualis cer-  
te fuit, cum minutis 29, pro  
deliquij principio de-  
sumamus.

Eusebii error  
define Mace-  
onici Imperii  
statuentis.

Quomodo L  
mus intelligen  
dus de horis  
et p[er]p[et]uis.

HISTORIAE DEPRAVATAE EXEM  
plum adhuc aliud è Plutarcho sumptum,

**LVTARCHVS IN VITA**

Nicia ducis Athenienſium tradit, Niciam iam à Syraculaſis, quos aliquid  
dum oppugnaret, quodamodo circumue-  
nit, noctū cum ſuis abitu deſtinale,  
nimirum ꝑꝑ antequā caperetur die  
vna cum Demothene, ſicut ex hiſtoria  
colligere eſt. Verum hic forte fortu-  
ritate eadem nocte Luna deſecre contigit  
ſe, indeq; vehementius adeo Niciam  
omneſq; milites turbatos, cum propter  
cauſa ignorantiæ, grande aliquo ma-  
lum ſibi portendi viderentur, Anaxagoras enim tunc temporis pri-  
mum ceparet de Luna motibus vta tradere, que vulgo adhue igno-  
ta erant &c. Sed hæc Lx Luna obſcuratio, quoniam tempore euenerit,  
inquirendum reſtat, hoc enim eſt quod inſtitutum. Eulebius in cro-  
nicis ſuis bellum hoc geſtum eſſe ſcribit anno mundi 4782, hic nu-  
merus annorum ante Chriſti incarnationē 477 ſeuſ demondrat, hinc  
olimpiadis 90 mar, annum ſecundum, quod nequa ſe ita habere, res  
ipſa offendit, verum anno poſt bunc tiorio, 474 ſex ante Chriſtum  
labente nunc plenus die Septembris 8, quando non ita multo poſt  
occasum Luna per quartam ſui partem, id eſt, ad puncta tria ombra-  
ta eſt, mox poſt ortum ſuum. Annus Euſebii defectum nullum conti-  
net, necq; etiam poſteriores aliquot, nec prioris illo, adeo, vt alijs pre-  
ter buce noſtra eſſe nullus queat. Neminit præterea Plutarchus Ni-  
ciæ paulopoli à Syraculaſis iuxta flumini Aſinarum capiti, his ver-  
bis. Eratidis 24 tuſ menſis, cum ſui Carnium, Athenienſes μετὰ  
γάρηνιοι vocatis, latius vero Maitum arbitror appellari. Hoc loco  
me verbioſiore eſſe cogit Plutarchi interpretes, dum bis in præſentia  
impingit grauitur, parerga & ad textum mihi pertinentia ingerens, que  
propoſitum noſtrum, niſi conſentuerit, euerant maxime. ¶ Primum  
itaq; error eſt in hoc, vbi dicitur, Erat dies viceſimus quartus meſis &c.  
vbilegendum viceſimus ſepdecimſ, minime aut viceſimus quartus &c.  
cum enim exemplar per περὶ ἀπὸ φθινύτου, quartum quidem ſignifi-  
cat, id eum qui ante finem meſis eſt diem. Athenienſes enim decenos  
quoſlibet & vltimos dies cuiuſcuq; meſis (in tres enim decurias om-  
nem meſem diſtribuerunt) retro numerare ſoliti ſunt. φθινύτου, id  
eſt, deficientis, Lx nam nimirum vel meſis appellantes, ſic vltima dies  
viii κοῦνεία, id eſt vetus & noua, πεντηκονάτης, id eſt, ſecunda defi-  
cientis, αντιπενυλμία η̄τις, id eſt, terttia, πο αντιπενυλμία πέρτερος,  
id eſt quarta φθινύτους dicebatur. Vnde conſtat πέταστρι φθινύτου  
quarta

quam Plutarchus  
quartum, mensis  
quo Maium appella-  
cōmentū omnino  
uersitilium. Quo  
thaginētionem  
bro sexto de histo-  
riam, ferre autē vi-  
reiam exsistente (C.  
Plinius item libro  
coitus hymeis in  
hymeis initio, y tē  
bernotum primū  
audiens, omnes  
nemq̃ ordine non  
hymeis ēf, conse-  
cōincere necessi-  
tū collatione, in  
hoc gēfē foret.  
de verum hymeis  
quamobrem in  
Decembri, Mun-  
phoriona Martii  
li rēpore, quod id  
quod ferēdū fuit  
rimis Decembri  
eligendus, ἐλαφί-  
anni Attici pri-  
raffer Athenien-  
ri, (sicut ē belli  
vī) progredere  
dum Augusto So-  
lis illud ipsū at-  
ceruis tractat, cō-  
ditione coitus.  
Sole iam decimū  
Leonis cauda cir-  
ranti, appareat cir-  
cum virgins pro-  
nem mensē vlti-  
vīq̃ prorogatum  
gusto caput, im-  
inmissū Metha-  
gionē non egat  
quit enim. Tum  
causam propo-  
piens grauat ir-  
enim iam tum  
post pauca subit  
post itragem, in  
et astu deficiē-  
gelu, ipsa mutā-  
Adde quod Thu-  
cum Pluracho  
sentiat. Cuius vi-  
enim de Nicia i-  
quitur, libro Ple-  
ba excurrit. Ve-  
cilius enim super-  
re receperē, argu-  
ter ē imbres, quo-  
re. Vnde exterius  
tionē ista omnia  
tempus Autum-  
bus Satis ergo  
thaginētionem  
vero scribitur Ni-  
conscitū decimū  
fra paulo copi-  
arates numerat  
dus Attici vlti-  
ni illius, proximi  
se, eo enim temp-  
si deis continē-  
bram penultimo  
prensus Autum-  
bris vīa ēf, ā  
nionis principii  
ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς  
fenditur. Ea autē  
quens, fieri solis  
tur & quō Nio-  
prehendit, quo